

Voda Stojatá

Martina Trchová

Tak jak okraj polí máky zarůstá
Mé myšlenky vlčí a kladou prst na ústa
Mlčím, nic neříkám
V duši se šeří
Kam jen položily dívky šeríky

Tak jako slepé střevo bolí
I když je dávno pryč
Křič si jak chceš
Nikdo neuslyší tě
Utiš své dítě
A zadus ho dřív
Než samo zahubí tě

Jsem voda stojatá
Ale už nestojím o tebe
Prozaicky pojatá báseň
Co zamkla se do sebe
Tiše tlím, čekám
Až vánek mě zvlní
Pak svůj úkol splním

Jsem voda stojatá
Ale už nestojím o tebe
Prozaicky pojatá báseň
Co zamkla se do sebe
Tiše tlím, čekám
Až vánek mě zvlní
Pak svůj úkol splním